

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Rotterdam, van 6 april 2009 in zaken nrs. 08/34726, 08/34729 en
08/35002 in de gedingen tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 13 november 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) aanvragen van (hierna: de vreemdeling sub 1) en (hierna: de vreemdelingen sub 2 en 3; tezamen: de vreemdelingen) om afgifte van een document als bedoeld in artikel 9, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), waaruit rechtmatig verblijf als gemeenschapsonderdaan blijkt, afgewezen.

Bij onderscheiden besluiten van 11 september 2008 heeft de staatssecretaris de daartegen door de vreemdelingen gemaakte bezwaren ongegrond verklaard. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 6 april 2009, verzonden op 10 april 2009, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam (hierna: de rechtbank), de daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroepen gegrond verklaard, die besluiten vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris nieuwe besluiten op de gemaakte bezwaren neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 8 mei 2009, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdelingen hebben een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 1, aanhef en onder a, van Richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van Richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG (hierna: de richtlijn) worden bij de richtlijn de voorwaarden vastgesteld voor uitoefening van het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten door burgers van de Unie en hun familieleden.

Ingevolge artikel 1, aanhef en onder b, van de richtlijn wordt bij de richtlijn tevens het duurzame verblijfsrecht op het grondgebied van de lidstaten voor burgers van de Unie en hun familieleden vastgesteld.

Ingevolge artikel 2, eerste lid van de richtlijn wordt onder een burger van de Unie eenieder verstaan die de nationaliteit van een lidstaat bezit.

Ingevolge artikel 2, tweede lid, aanhef en onder a, van de richtlijn wordt onder familielid verstaan de echtgenoot.

Ingevolge artikel 2, tweede lid, aanhef en onder d, van de richtlijn wordt onder familielid verstaan de rechtstreekse bloedverwanten in

opgaande lijn, alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder b, die te hunnen laste zijn.

Ingevolge artikel 3, tweede lid aanhef en onder a, van de richtlijn, voor zover hier van belang, vergemakkelijkt het gastland, onverminderd een persoonlijk recht van vrij verkeer of verblijf van de betrokkenen, overeenkomstig zijn nationaal recht binnenkomst en verblijf van niet onder de definitie van artikel 2, tweede lid vallende familieleden, ongeacht hun nationaliteit, die in het land van herkomst ten laste zijn van of inwonen bij de burger van de Unie die het verblijfsrecht in eerste instantie geniet.

Ingevolge artikel 8.7, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: het Vb 2000), voor zover hier van belang, is paragraaf 2 van afdeling 2 van het Vb 2000 van toepassing op vreemdelingen die de nationaliteit bezitten van een staat die partij is bij het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap.

Ingevolge artikel 8.7, tweede lid aanhef en onder a, van het Vb 2000 is deze paragraaf eveneens van toepassing op de familieleden die een vreemdeling als bedoeld in het eerste lid naar Nederland begeleiden of zich bij hem in Nederland voegen, voor zover het betreft de echtgenoot.

Ingevolge artikel 8.7, tweede lid, aanhef en onder d, van het Vb 2000, voor zover hier van belang, geldt datzelfde voor de rechtstreekse bloedverwant in opgaande lijn die ten laste is van de vreemdeling of van het gezinslid, bedoeld onder a.

Ingevolge artikel 8.7, derde lid, aanhef en onder a, van het Vb 2000, voor zover hier van belang, is deze paragraaf van toepassing op andere familieleden dan bedoeld in het tweede lid, die zich in Nederland bij een vreemdeling als bedoeld in het eerste lid voegen, in het geval zij in het land van herkomst ten zijne laste zijn of inwonen bij die vreemdeling.

Ingevolge artikel 8.13, derde lid, aanhef en onder d, van het Vb 2000, overlegt een vreemdeling, voor zover hij in Nederland verblijft als familielid als bedoeld in artikel 8.7, tweede lid, aanhef en onder d, bij de indiening van zijn aanvraag bewijs dat hij een dergelijk familielid is.

2.2. In zijn grief, voor zover deze ziet op de vreemdeling sub 1, klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat ter beantwoording van de vraag of de vreemdeling sub 1 ten laste komt van de referent, zijnde haar zoon, en zijn echtgenoot die burger van de Unie is, moet worden beoordeeld of de vreemdeling sub 1 ten tijde van haar verzoek om afgifte van een verblijfsdocument als bedoeld in artikel 9, eerste lid, van de Vw 2000 de materiële ondersteuning van de referent en zijn echtgenoot nodig had teneinde in Turkije in haar basisbehoeften te kunnen voorzien. Daartoe betoogt hij dat deze uitleg ertoe zou leiden dat hij een fictieve situatie zou moeten beoordelen, nu de vreemdeling ten tijde van haar verzoek om afgifte niet in Turkije, maar reeds langere tijd in Nederland verbleef.

2.2.1. Het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen (hierna: het Hof) heeft in zijn arrest van 9 januari 2007 (zaak nr. C-1/05; Yunying Jia v Migrationsverket; NJ 2007, 304) in het kader van de door richtlijn 2004/38/EG vervangen richtlijn 73/148/EG overwogen dat onder "te hunnen laste komen" moet worden verstaan dat het familielid van een

gemeenschapsonderdaan die in een andere lidstaat is gevestigd in de zin van artikel 43 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, de materiële ondersteuning nodig heeft van deze onderdaan of zijn echtgenoot teneinde in zijn basisbehoeften te kunnen voorzien in de staat van oorsprong of van herkomst van dit familielid op het moment dat hij verzoekt om hereniging met die onderdaan. Voorts heeft het Hof overwogen dat de noodzaak van financiële ondersteuning kan worden aangetoond met ieder passend middel, terwijl het mogelijk is dat het enkele feit dat de gemeenschapsonderdaan of zijn echtgenoot zich ertoe verbindt, de zorg voor het familielid op zich te nemen, niet wordt aanvaard als bewijs van het bestaan van een situatie van reële afhankelijkheid van dit familielid.

2.2.2. Gelet op voormeld arrest van het Hof heeft de rechtbank terecht overwogen dat ter beantwoording van de vraag of de vreemdeling sub 1 ten laste komt van de referent moet worden beoordeeld of zij ten tijde van het verzoek om afgifte van een verblijfsdocument de materiële ondersteuning van de referent nodig had teneinde in haar land van herkomst, Turkije, in haar basisbehoeften te kunnen voorzien. Dat het vorenstaande tot gevolg heeft dat door de staatssecretaris, nu de vreemdeling reeds langere tijd in Nederland verblijft, een fictieve situatie beoordeeld dient te worden, leidt niet tot een ander oordeel. Dit laat onverlet dat, zoals uit voormelde uitspraak van het Hof, alsmede uit artikel 8.13, derde lid, aanhef en onder d, van het Vb 2000 volgt, het aan de vreemdeling is het bestaan van een situatie van reële afhankelijkheid te bewijzen. De grief faalt in zoverre.

2.3. In de grief, voor zover deze ziet op de vreemdelingen sub 2 en 3, klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij op grond van artikel 8.7, derde lid, van het Vb 2000 diende te beoordelen of de vreemdelingen sub 2 en 3 ten tijde van hun verzoek om afgifte van een verblijfsdocument als bedoeld in artikel 9, eerste lid, van de Vw 2000, indien zij op dat moment in Turkije zouden verblijven, ten laste zouden zijn van de referent en zijn echtgenoot.

2.3.1. Voordat kan worden toegekomen aan de in 2.3. opgeworpen rechtsvraag dient te worden beoordeeld of de vreemdelingen sub 2 en 3 kunnen worden aangemerkt als familieleden, zoals bedoeld in artikel 8.7, derde lid, van het Vb 2000. In dat artikel, voor zover hier van belang, is het begrip "andere familieleden dan bedoeld in het tweede lid" beperkt tot familieleden van de burger van de Unie, die in het land van herkomst ten laste zijn van of inwonen bij die burger van de Unie. Nu de vreemdelingen sub 2 en 3 in het land van herkomst nimmer ten laste zijn geweest van of hebben ingewoond bij de burger van de Unie aan wiens verblijfsstatus zij een verblijfsrecht beogen te ontlenen, heeft de rechtbank niet onderkend dat zij niet kunnen worden aangemerkt als familieleden als bedoeld in artikel 8.7, derde lid, van het Vb 2000. De grief, voor zover deze ziet op de vreemdelingen sub 2 en 3, slaagt derhalve.

2.4. Het hoger beroep, voor zover dat ziet op de vreemdelingen sub 2 en 3, is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient in zoverre te worden vernietigd. De aangevallen uitspraak dient voor het overige te worden bevestigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zullen

de besluiten van 11 september 2008 die zien op de vreemdelingen sub 2 en 3 worden getoetst in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden in zoverre daarop, na hetgeen hiervoor is overwogen, nog moet worden beslist.

2.5. Gelet op hetgeen in 2.3.1. is overwogen zijn de inleidende beroepen ongegrond.

2.6. De staatssecretaris dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep, voor zover dat ziet op de vreemdelingen sub 2 en 3, gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, van 6 april 2009 in zaken nrs. 08/34729, 08/35002;
- III. verklaart de door de vreemdelingen sub 2 en 3 bij de rechtbank in die zaken ingestelde beroepen ongegrond;
- IV. bevestigt de aangevallen uitspraak voor het overige;
- V. veroordeelt de staatssecretaris van Justitie tot vergoeding van bij de vreemdeling sub 1 in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 322,00 (zegge: driehonderdtweëntwintig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. T.M.A. Claessens en mr. H.G. Sevenster, leden, in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

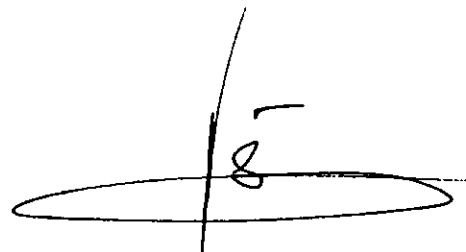
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 25 januari 2010

91-574.

Verzonden: 25 januari 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer, enkelvoudig
Nevenzittingsplaats Rotterdam

Reg.nrs.: AWB 08/34726, AWB 08/34729, AWB 08/35002
V-nummers:

Inzake: , eiseres, , dochter van eiseres en , jongste zoon van
eiseres,
gemachtigde mr. A. Durmuş, advocaat te Rotterdam,

tegen: de **Staatsecretaris van Justitie**, voorheen de **Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie**, verweerder,
gemachtigde mr. T. Hartsuiker.

I Procesverloop

1 Eiseres is geboren op . Haar dochter is geboren op en haar jongste zoon is geboren op . Allen bezitten de Turkse nationaliteit. Op 8 september 2006 hebben eisers verzocht om afgifte van een document waaruit hun rechtmatig verblijf als gemeenschapsonderdaan blijkt. Bij afzonderlijke besluiten van 13 november 2007 zijn die verzoeken afgewezen. Het daartegen gemaakte bezwaar is bij afzonderlijke besluiten van 11 september 2008 (hierna: de bestreden besluiten) ongegrond verklaard.

2 Op 25 september 2008 hebben eisers tegen de bestreden besluiten beroep ingesteld bij de rechtbank. Verweerder heeft op 17 december 2008 een verweerschrift ingediend.

3 Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 15 januari 2009. Ter zitting zijn verschenen eiseres en haar jongste zoon, bijgestaan door hun gemachtigde. De dochter van eiseres is verschenen bij gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

II Overwegingen

1.1 Ingevolge artikel 9, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), voor zover hier van belang, verschaft verweerder aan de vreemdeling die rechtmatig verblijf heeft op grond van artikel 8, aanhef en onder e, van de Vw 2000 en gemeenschapsonderdaan is als bedoeld in artikel 1, aanhef en onder e, sub 2°, van de Vw 2000, een document of schriftelijke verklaring, waaruit het rechtmatig verblijf blijkt.

1.2 Ingevolge artikel 8.7, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000), voor zover hier van belang, is paragraaf 2. van het Vb 2000, getiteld EG/EER, van toepassing op vreemdelingen die de nationaliteit bezitten van een staat die partij is bij het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en die zich naar Nederland begeven of in Nederland verblijven.

Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder d, voor zover hier van belang, is deze paragraaf eveneens van toepassing op de rechtstreekse bloedverwant in opgaande lijn die ten laste is van de echtgenoot van de vreemdeling en die de vreemdeling naar Nederland heeft begeleid of zich bij de vreemdeling in Nederland heeft gevoegd.

Ingevolge het derde lid, aanhef en onder a, voor zover hier van belang, is deze paragraaf voorts van toepassing op andere familieleden dan bedoeld in het tweede lid, die een vreemdeling als bedoeld in het eerste lid naar Nederland begeleiden of zich bij hem in Nederland voegen, in geval zij in het land van herkomst ten laste zijn van of inwonen bij die vreemdeling.

1.3 Ingevolge artikel 8.12, eerste lid, van het Vb 2000 heeft de vreemdeling, bedoeld in artikel 8.7, eerste lid, langer dan drie maanden na inreis rechtmatig verblijf in Nederland, indien hij:

- a. in Nederland werknemer of zelfstandige is dan wel Nederland is ingereisd om werk te zoeken en kan bewijzen dat hij werkt zoekt en een reële kans op werk heeft;
- b. voor zichzelf en zijn familieleden beschikt over voldoende middelen van bestaan en over een verzekering die de ziektekosten in Nederland volledig dekt;
- c. is ingeschreven voor een opleiding die is opgenomen in het Centraal register opleidingen hoger onderwijs, bedoeld in artikel 6.13 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, of in het Centraal register beroepsopleidingen, bedoeld in artikel 6.4.1 van de Wet educatie en beroepsopleiding, om als hoofdbezigheid een studie of beroepsopleiding te volgen, beschikt over een verzekering die de ziektekosten in Nederland volledig dekt, en hij met een verklaring of gelijkwaardig middel naar zijn keuze de zekerheid verschaft dat hij beschikt over voldoende middelen van bestaan voor zichzelf en zijn familieleden.

1.4 Ingevolge artikel 8.13, eerste lid, van het Vb 2000 heeft de vreemdeling, bedoeld in artikel 8.7, tweede, derde of vierde lid, die niet de nationaliteit bezit van een staat als bedoeld in het eerste lid van dat artikel, langer dan drie maanden na inreis rechtmatig verblijf in Nederland, voor zover hij in Nederland verblijft bij een vreemdeling als bedoeld in artikel 8.12, eerste lid, onder a, b of c.

2 Verweerder betoogt dat eisers niet aannemelijk hebben gemaakt dat zij ten laste zijn van de oudste zoon van eiseres (hierna: referent) en dat zij dus ook niet als een familielid in de zin van artikel 8.7, tweede lid, aanhef en onder d, van het Vb 2000 (eiseres) dan wel artikel 8.7, derde lid, aanhef en onder a, van het Vb 2000 (de dochter en jongste zoon van eiseres) kunnen worden aangemerkt. Uit het arrest *Jia* van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen (hierna: het Hof) van 9 januari 2007 (LJN: AZ7474) volgt dat de materiële steun reeds in het land van herkomst moet hebben bestaan. Eisers hebben evenwel niet aannemelijk gemaakt dat zij, voordat zij in 2001 naar Nederland zijn gekomen, in Turkije ten laste waren van referent. Er was toen hooguit sprake van een (wederzijdse) afhankelijkheidsrelatie. Eisers kunnen dus geen verblijfsrechten ontlenen aan artikel 8.13, eerste lid, van het Vb 2000. Om die reden is aan hen terecht geen verblijfsdocument verleend.

3 Eisers stellen dat er tussen hen en referent een wederzijdse afhankelijkheidsrelatie bestaat en dat uit het arrest *Lebon* van het Hof van 18 juni 1987 (316/85) en het arrest *Jia* kan worden afgeleid dat daarmee vaststaat dat zij ten laste zijn van referent. Die wederzijdse afhankelijkheidsrelatie bestond al in Turkije en bestaat nog steeds. Eisers voeren een gemeenschappelijke huishouding met referent en zijn echtgenote. Eiseres heeft een uitkering krachtens de Ziektewet van € 700,00 per maand en referent en zijn echtgenote hebben een maandsalaris van respectievelijk € 1.400,00 en € 200,00. Uit het arrest *Metock* van het Hof van 25 juli 2008 (LJN: BE8788) volgt dat de verblijfsrechtelijke status van eiseres ten tijde van de aanvraag om een verblijfsdocument niet van belang is.

4 De rechtbank overweegt het volgende.

4.1 Anders dan eisers betogen, blijkt uit de bestreden besluiten noch uit het verweerschrift dat verweerder het verzoek om de afgifte van een verblijfsdocument heeft afgewezen vanwege de omstandigheid dat eisers ten tijde van de aanvraag geen rechtmatig verblijf hadden in Nederland. Het betoog van eisers, dat niet van belang is of zij ten tijde van de aanvraag rechtmatig verblijf hadden in Nederland, kan dus onbesproken blijven.

4.2.1 Niet in geschil is dat referent de echtgenoot is van een vreemdeling als bedoeld in artikel 8.7, eerste lid, van het Vb 2000 en dat hij haar naar Nederland heeft begeleid of zich bij haar in Nederland heeft gevoegd. Evenmin is in geschil is dat eisers deze vreemdeling naar Nederland hebben begeleid of zich in Nederland bij haar hebben gevoegd. In geschil is evenwel de vraag of eisers ten laste zijn van referent.

4.2.2 In het arrest *Jia* heeft het Hof geoordeeld dat onder “te hunnen laste komen” moet worden verstaan dat:

“(...) het familielid van een gemeenschapsonderdaan die in een andere lidstaat is gevestigd in de zin van artikel 43 EG, de materiele ondersteuning nodig heeft van deze onderdaan of zijn echtgenoot teneinde in zijn basisbehoeften te kunnen voorzien in de lidstaat van oorsprong of van herkomst van dit familielid op het moment dat hij verzoekt om hereniging met die onderdaan (...)”

4.2.3 Vooropgesteld wordt dat, gelet op de overige overwegingen van dit arrest, de zinsnede “de lidstaat van oorsprong of van herkomst van dit familielid” niet anders kan worden gelezen dan “de staat van oorsprong of herkomst van dit familielid”. Voor dat oordeel vindt de rechtbank ook steun in de Engels- en Franstalige versie van deze uitspraak waarin wordt gesproken van respectievelijk “*the State of origin of those family members or the State from which they have come*” en “*l'État d'origine ou de provenance de ce membre de la famille*” en niet van “*the Member state*” of “*l'État membre*”.

4.2.4 Uit het hiervoor aangehaalde oordeel van het Hof kan worden afgeleid dat ter beantwoording van de vraag of eiseres ten laste is van referent, moet worden beoordeeld of zij ten tijde van het verzoek om afgifte van een verblijfsdocument de materiële ondersteuning nodig had van referent teneinde in Turkije in haar basisbehoeften te kunnen voorzien. Verweerder had dus moeten beoordelen of de door eiseres verstrekte gegevens voldoende grond boden voor het oordeel dat eiseres, indien zij op het moment van de aanvraag in Turkije zou hebben verbleven, aldaar de materiële steun van referent nodig zou hebben gehad om in haar levensbehoeften te kunnen voorzien. Bij het bestreden besluit heeft verweerder echter alleen betrokken de situatie van eiseres zoals die in Turkije was voordat zij in 2001 naar Nederland kwam en niet de situatie van eiseres zoals die zou zijn geweest indien zij ten tijde van de aanvraag in Turkije zou hebben verbleven. Het bestreden besluit is derhalve onzorgvuldig voorbereid en ondeugdelijk gemotiveerd.

4.2.5 Ter beantwoording van de vraag of de dochter en jongste zoon van eiseres verblijfsrechten kunnen ontlenen aan artikel 8.13, eerste lid, van het Vb 2000 dient ingevolge artikel 8.7, derde lid, van dat besluit beoordeeld te worden of zij op het moment van de aanvraag in Turkije ten laste zouden zijn van de echtgenote van referent. Verweerder heeft echter beoordeeld of de dochter en jongste zoon van eiseres ten laste waren van

referent voordat zij in 2001 naar Nederland kwamen. Daarmee zijn ook deze bestreden besluiten onzorgvuldig voorbereid en ondeugdelijk gemotiveerd.

4.3 De beroepen zullen derhalve gegrond worden verklaard en de bestreden besluiten zullen worden vernietigd wegens strijd met de artikelen 3:2 en 7:12, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb).

4.4 In de gegrondverklaring van de beroepen ziet de rechtbank aanleiding om met toepassing van artikel 8:72, vijfde lid, van de Awb de voorziening te treffen dat uitzetting van eisers achterwege blijft totdat op hun bezwaren is beslist.

4.5 Nu de beroepen gegrond worden verklaard, dient het griffierecht te worden vergoed en ziet de rechtbank aanleiding verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, van de Awb te veroordelen in de kosten die eisers in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken. Aangezien sprake is van drie samenhangende zaken, worden deze zaken op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht (Bpb) als één zaak beschouwd. De kosten zijn overeenkomstig het bepaalde in het Bpb vastgesteld op € 644,-- (1 punt voor het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting met een waarde per punt van € 322,-- en wegingsfactor 1).

III Beslissing

De rechtbank 's-Gravenhage,

recht doende:

- 1 verklaart de beroepen gegrond;
- 2 vernietigt de bestreden besluiten;
- 3 bepaalt dat verweerder binnen vier weken na verzending van deze uitspraak een nieuw besluit neemt met inachtneming van deze uitspraak;
- 4 treft een voorlopige voorziening en bepaalt dat eisers niet mogen worden uitgezet totdat op hun bezwaren zal zijn beslist;
- 5 veroordeelt verweerder in de proceskosten ten bedrage van € 644,- onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan eisers dient te vergoeden;
- 6 gelast dat de Staat der Nederlanden als rechtspersoon het door eisers betaalde griffierecht ten bedrage van € 145,- vergoedt.

Aldus gedaan door mr. J. de Gans, rechter, in tegenwoordigheid van mr. S.L. Mehlbaum, griffier.

De griffier,

De rechter,

Uitgesproken in het openbaar op 6 april 2009.

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrecht-spraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Het beroepschrift dient één of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet worden geadresseerd aan de Raad van State, Afdeling bestuursrecht-spraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Voor informatie over de wijze van indienen van het hoger beroep kunt u www.raadvanstate.nl raadplegen.

Afschrift verzonden op: 10 APR. 2009

VOOR COPIE CONFORM
De griffier van de
rechtbank
's-Gravenhage

wnd

AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
0. 8 MEI 2009	
ZAAKNR.	3327-1
AAN:	
BEHANDELD: GD:	PAR:

HOGERBEROEPSCHRIFT

inzake

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Schedeldoekshaven 100,
2511 EX Den Haag),

a p p e l l a n t,

gemachtigde: mr. G.M.H. Hoogvliet,

advocaat te Den Haag

(postbus 11756, 2502 AT Den Haag)

tegen

1)

2)

3)

wonende te

v e r w e e r d e r s,

gemachtigde: mr. A. Durmus,

advocaat te Rotterdam

(Bree 35a, 3074 BB Rotterdam)

1 Achtergronden

- 1.1 Appellant, verder te noemen de staatssecretaris, komt hierbij in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank te Den Haag, nevenzittingsplaats Rotterdam, van 6 april 2009, op 10 april 2009 door de rechtbank verzonden (AWB 08/34726, AWB 08/34729, AWB 08/35002).

Een kopie van de bestreden uitspraak is als **bijlage 1** aangehecht.

- 1.2 In de bestreden uitspraak zijn de beroepen van verweerders van 25 september 2008 gegrond verklaard, zijn de besluiten van 11 september 2008 vernietigd, is bepaald dat de staatssecretaris binnen vier weken na verzending van de uitspraak een nieuw besluit neemt met inachtneming van de uitspraak, is een voorlopige voorziening getroffen in die zin dat is bepaald dat verweerders niet mogen worden uitgezet totdat op hun bezwaren zal zijn beslist en is – kort gezegd – een kostenveroordeling ten laste van de Staat der Nederlanden uitgesproken.
- 1.3 Bij de afzonderlijke besluiten van 11 september 2008 zijn de bezwaren van verweerders tegen de afwijzing van hun verzoeken om afgifte van een document waaruit hun rechtmatig verblijf als gemeenschapsonderdaan blijkt, ongegrond verklaard.
- 1.4 De staatssecretaris kan zich met (onderdelen van) genoemde uitspraak niet verenigen en komt daartegen hierbij tijdig in hoger beroep. De staatssecretaris zal zijn grieven in het navolgende verwoorden en toelichten.

2 Bestreden onderdelen van de uitspraak

- 2.1 In rov. 4.2.2 geeft de rechtbank het antwoord van het Hof van Justitie weer op de vraag hoe het begrip "te hunnen laste komen" in artikel 1, lid 1, aanhef en onder d van Richtlijn 73/148 moet worden uitgelegd, gegeven in het arrest van het Hof van 9 januari 2007 (JV 2007, 31). Na in rov. 4.2.3 te hebben beslist dat het Hof met de zinsnede "de lidstaat van oorsprong of van herkomst van dit familielid" kennelijk heeft bedoeld "de staat van oorsprong of herkomst van dit familielid", overweegt de rechtbank in rov. 4.2.4 ten onrechte:

"Uit het hiervoor aangehaalde oordeel van het Hof kan worden afgeleid dat ter beantwoording van de vraag of eiseres ten laste is van referent, moet worden beoordeeld of zij ten tijde van het verzoek om afgifte van een verblijfsdocument de materiële ondersteuning nodig had van referent teneinde in Turkije in haar basisbehoeften te kunnen voorzien. Verweerder had dus moeten beoordelen of de door eiseres verstrekte gegevens voldoende grond boden voor het oordeel dat eiseres, indien zij op het

moment van de aanvraag in Turkije zou hebben verbleven, aldaar de materiële steun van referent nodig zou hebben gehad om in haar levensbehoeften te kunnen voorzien.”

Na te hebben overwogen dat de staatsecretaris bij het bestreden besluit alleen heeft betrokken de situatie van verweerder sub 1 zoals die in Turkije was voordat zij in 2001 naar Nederland kwam en niet de situatie van verweerder sub 1 zoals die zou zijn geweest indien zij ten tijde van de aanvraag in Turkije zou hebben verbleven, overweegt de rechtbank ten onrechte:

“Het bestreden besluit is derhalve onzorgvuldig voorbereid en ondeugdelijk gemotiveerd.”

2.2 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rov. 4.2.5:

“Ter beantwoording van de vraag of de dochter en jongste zoon van eiseres verblijfsrechten kunnen ontleen aan artikel 8.13, eerste lid, van het Vb 2000 dient ingevolge artikel 8.7, derde lid, van dat besluit beoordeeld te worden of zij op het moment van de aanvraag in Turkije ten laste zouden zijn van de echtgenote van referent. Verweerder heeft echter beoordeeld of de dochter en jongste zoon van eiseres ten laste waren van referent voordat zij in 2001 naar Nederland kwamen. Daarmee zijn ook deze bestreden besluiten onzorgvuldig voorbereid en ondeugdelijk gemotiveerd.”

2.3 De gegrondbevinding van de bezwaren van de staatssecretaris vitieert ook het overwogene in de rov.'s 4.3, 4.4 en 4.5.

3 Aanvulling en toelichting

3.1 Verweerder sub 1 is, tezamen met haar vier kinderen, waaronder verweerders sub 2 en 3, na afgifte van een machtiging tot voorlopig verblijf op 30 januari 2002 Nederland ingereisd, waarna aan hen een verblijfsvergunning regulier is verleend met als doel: “verblijf bij partner respectievelijk moeder”, geldig tot 10 juni 2002 en nadien verlengd tot 5 mei 2007. Eind december 2002/begin januari 2003 is de relatie tussen verweerder sub 1 en de heer [naam] verbroken. Op 1 september 2003 heeft verweerder sub 1 verzocht om wijziging van het verblijfsdoel in: “verblijf bij partner [naam]”. Bij beschikking van 22 juni 2004 is de eerder aan verweerder sub 1 verleende verblijfsvergunning ingetrokken met terugwerkende kracht tot 1 februari 2003 en is de aanvraag om wijziging van het verblijfsdoel afgewezen - kort gezegd - omdat de nieuwe partner niet duurzaam over voldoende middelen van bestaan beschikte. De verblijfsvergunningen van de kinderen zijn bij beschikkingen van dezelfde datum eveneens ingetrokken. De bestuursrechtelijke procedure die naar aanleiding van dit besluit is gevoerd, is ten einde gekomen met de uitspraken van de rechtbank Den

Haag (Roermond) van 9 mei 2006, waarbij de beroepen van onder meer verweerders *ongegrond zijn verklaard*.

- 3.2 Op 8 september 2006 hebben verweerders een aanvraag ingediend om toetsing aan het EU-recht, waarbij zij zich erop hebben beroepen dat zij ten laste komen van hun zoon, respectievelijk oudste broer en diens Duitse echtgenote mevrouw . Daartoe is aangevoerd dat verweerders bij genoemde oudste zoon en diens echtgenote inwonen en dat zij ook door hen zouden worden onderhouden. Bij beschikkingen van 13 december 2007 zijn de verzoeken om afgifte van een verblijfsdocument waaruit het rechtmatig verblijf als EU-onderdaan blijkt afgewezen – kort gezegd – omdat verweerder sub 1 zelfstandig beschikte over voldoende middelen van bestaan en derhalve niet ten laste kwam van haar zoon. In bezwaar is aangevoerd dat verweerder sub 1 inmiddels een uitkering krachtens de Ziektewet geniet, welke uitkering niet voldoende is om in haar levensonderhoud te voorzien, als gevolg waarvan zij wel degelijk ten laste komt van haar zoon. Bij beschikkingen van 11 september 2008 zijn de bezwaren van betrokkenen ongegrond verklaard – kort gezegd – omdat geen sprake is van een situatie waarin betrokkenen reeds in Turkije al ten laste kwamen van referent. De oudste zoon was ten tijde van de komst naar Nederland zestien jaar oud en had aanvankelijk een van verweerder sub 1 afhankelijke verblijfspositie.
- 3.3 Bij besluit van 24 april 2006 is het Vreemdelingenbesluit 2000 gewijzigd ter implementatie van Richtlijn 2004/38/EG. Dit besluit is in werking getreden op 29 april 2006.
- Zie:
- Stb. 2006, 215.
- 3.4 Ingevolge dit besluit is onder meer paragraaf 2 van hoofdstuk 8 van het Vreemdelingenbesluit 2000 gewijzigd. Ingevolge artikel 8.7, lid 2, aanhef en sub d Vb 2000 is de tweede paragraaf van hoofdstuk 8 eveneens van toepassing op de familieleden die een vreemdeling als bedoeld in artikel 8.7, lid 1 Vb 2000 naar Nederland begeleiden of zich bij hem in Nederland voegen, voor zover het betreft de rechtstreekse bloedverwant in opgaande lijn die ten laste is van de vreemdeling of zijn of haar echtgenoot c.q. partner in de zin van artikel 8.7, lid 2, aanhef en onder a en b Vb 2000. De vraag is of verweerder sub 1 als een bloedverwant als bedoeld in artikel 8.7, lid 2, aanhef en onder d Vb 2000 kan worden aangemerkt.
- 3.5 Ingevolge artikel 8.7, lid 3, aanhef en onder a Vb 2000 is de tweede paragraaf van hoofdstuk 8 ook van toepassing op andere familieleden dan bedoeld in artikel 8.7, lid 2 Vb 2000, die een vreemdeling als bedoeld in het eerste lid naar Nederland begeleiden of zich bij hem in Nederland voegen, ingeval zij in het land van herkomst ten laste zijn

van of inwonen bij die vreemdeling. De vraag is of verweerders sub 2 en 3 onder de hier weergegeven omschrijving kunnen worden begrepen.

- 3.6 Ingevolge artikel 8.13, lid 3, aanhef en onder d Vb 2000 dient een vreemdeling als bedoeld in artikel 8.7, lid 2, aanhef en onder d Vb 2000 bewijs over te leggen dat hij een rechtstreekse bloedverwant in opgaande lijn is die ten laste is van de vreemdeling of zijn of haar echtgenoot c.q. partner. Ingevolge artikel 8.13, lid 3, aanhef en onder e Vb 2000 dient een vreemdeling als bedoeld in artikel 8.7, lid 3, aanhef en onder a Vb 2000 een door de bevoegde instantie in het land van herkomst afgegeven verklaring over te leggen dat hij ten laste komt van of inwoont bij de vreemdeling, als bedoeld in artikel 8.13, lid 3 onder b Vb 2000.

Vgl.:

- art. 2, aanhef en sub 2, onder d; art. 3, lid 2, aanhef en onder a;
art. 10, lid 2, aanhef en onder d en art. 10, lid 2, aanhef en onder e van Richtlijn 2004/38/EG.

- 3.7 De rechtbank heeft uit het arrest van het Hof van Justitie van 9 januari 2007 (JV 2007, 31) inzake Jia tegen Zweden afgeleid dat ter beantwoording van de vraag of verweerder sub 1 ten laste is van referent, moet worden beoordeeld of zij ten tijde van het verzoek – kennelijk heeft de rechtbank het oog op het verzoek van 8 september 2006 – de materiële ondersteuning nodig had van referent teneinde in Turkije in haar basisbehoeften te kunnen voorzien. Volgens de rechtbank had de staatssecretaris moeten beoordelen of de door verweerder sub 1 verstrekte gegevens voldoende grond boden voor het oordeel dat verweerder sub 1, indien zij op het moment van de aanvraag in Turkije zou hebben verbleven, aldaar de materiële steun van referent nodig zou hebben gehad om in haar levensbehoefte te kunnen voorzien.
- 3.8 Deze beslissing, die overigens niet lijkt terug te voeren op namens verweerders verdedigde standpunten, houdt in dat de staatssecretaris een fictieve situatie zou hebben moeten beoordelen. Een dergelijke beoordelingsmethodiek acht de staatssecretaris praktisch niet of nauwelijks uitvoerbaar, nu op een dergelijke manier geenszins kan worden beoordeeld hoe de situatie feitelijk zou zijn geweest als de desbetreffende vreemdeling ook feitelijk in het land van herkomst zou hebben verbleven. Zo kan moeilijk worden gezien of de desbetreffende vreemdeling zelfstandig inkomsten zou hebben kunnen verwerven of zou hebben verworven als de desbetreffende vreemdeling niet in Nederland was geweest. De beslissing van de rechtbank is ook niet in overeenstemming te brengen met het arrest van het Hof van Justitie van 18 juni 1987 (zaak 316/85) inzake Lebon waarin is overwogen dat de hoedanigheid van familielid ten laste voortvloeit uit een feitelijke situatie (rov. 22 en rov. 24).

- 3.9 In het Jia-arrest heeft het Hof van Justitie overwogen (rov. 37) dat, om vast te stellen of de familieleden in opgaande lijn van de echtgenoot van een gemeenschapsonderdaan te zijnen laste komen, de lidstaat van ontvangst moet beoordelen of zij, gezien hun economische en sociale toestand niet in staat zijn om in hun basisbehoeften te voorzien. De staatssecretaris begrijpt de overwegingen van het Hof verder aldus dat de noodzaak van materiële steun in de staat van oorsprong of van herkomst moet bestaan op het moment dat wordt verzocht om hereniging met de gemeenschapsonderdaan.
- 3.10 De vraag is of de desbetreffende overweging van het Hof, althans voor de beoordeling van de situatie van verweerder sub 1, relevant is en zo ja, hoe die overweging dan in de feitelijke omstandigheden van dit geval zou moeten worden toegepast. Blijkens rov. 38 is de in rov. 37 getrokken conclusie kennelijk gerelateerd aan het bepaalde in artikel 4, lid 3, van Richtlijn 68/360/EG. Inmiddels echter is die richtlijn ingetrokken en is Richtlijn 2004/38/EG daarvoor in de plaats gekomen. Indien de door de rechtbank aangehaalde overweging uit eerder bedoeld arrest voor de situatie van verweerder sub 1 inderdaad nog relevantie heeft, heeft de rechtbank uit die overweging ten onrechte geconcludeerd dat in feite op basis van een fictieve redenering zal moeten worden nagegaan of verweerder sub 1 geacht moet worden ten laste te komen van haar oudste zoon en/of diens echtgenote.
- 3.11 Ten aanzien van verweerders sub 2 en 3 moet worden opgemerkt dat zij niet lijken te vallen onder de omschrijving van artikel 8.7, lid 3, aanhef en onder a Vb 2000. Het gaat immers niet om familieleden van de echtgenote van de broer van verweerders sub 2 en 3 die in het land van herkomst ten laste zijn of inwonen bij die echtgenote. Ten tijde van het vertrek van verweerders uit het land van herkomst was van enig aanknopingspunt met het gemeenschapsrecht geen sprake. Die link is eerst ontstaan met het huwelijk van de oudste zoon met mevrouw geruime tijd nadat hij met de overige gezinsleden Nederland was binnengekomen. Reeds hierom meent de staatssecretaris dat rov. 4.2.5 niet juist is.
- Blijkens artikel 3, lid 2, aanhef en onder a van Richtlijn 2004/38/EG moet het gaan om familieleden die in het land van herkomst ten laste zijn van of inwonen bij de burger van de Unie die het verblijfsrecht in eerste instantie geniet.
- 3.12 Ook ten aanzien van verweerders sub 2 en 3 heeft de rechtbank beslist dat als het ware een fictieve redenering moet worden gehanteerd. De bezwaren tegen een dergelijke benadering zijn hiervoor reeds uiteengezet en gelden ook hier.
- 3.13 In het voorgaande is aangegeven dat en waarom de beslissing van de rechtbank voor de staatssecretaris niet aanvaardbaar is. Moeilijker te beantwoorden echter is de vraag hoe in een situatie als de onderhavige moet worden aangekeken tegen de aanspraken

die verweerders aan het gemeenschapsrecht menen te kunnen ontleen. Uit de opsomming van de inkomensgegevens van verweerder sub 1 in de beschikking van 13 december 2007 lijkt moeilijk de conclusie te kunnen worden getrokken dat verweerder sub 1 op dat moment was aan te merken als een familielid, als bedoeld in artikel 8.7, lid 2, aanhef en onder d Vb 2000. Uit de overgelegde kwitanties, wat daar verder van zij, blijkt in ieder geval niet dat reeds ten tijde van de aanvraag in concreto een bijdrage in het levensonderhoud van verweerder sub 1 werd gegeven. Nog afgezien van de vraag naar welk moment moet worden beoordeeld of de betrokkenen ten laste zijn van de zoon c.q. broer en/of diens echtgenote meent de staatssecretaris dat ook uitgaande van de situatie zoals die volgens verweerders zou hebben bestaan ten tijde van de beschikking op het bezwaarschrift niet kan worden gesteld dat verweerders gezien hun economische en sociale toestand niet in staat waren om in hun basisbehoeften te voorzien.

4 Conclusie

- 4.1 Ut het voorgaande vloeit voort dat de bestreden uitspraak niet in stand kan blijven.
- 4.2 De staatssecretaris concludeert tot bevestiging van de bestreden uitspraak en tot een beslissing die uw Afdeling, gegeven de aan de orde gestelde geschilpunten, aangewezen acht.

Den Haag, 8 mei 2009


advocaat/gemachtigde

behandeld door	mr. G.M.H. Hoogvliet
correspondentie	postbus 11756, 2502 AT Den Haag
telefoon	(070) 515 37 03
fax	(070) 515 30 91
e-mail	gmh.hoogvliet@pelsrijcken.nl
zaaknummer	51010190
referentie	IND-0110.05.2011